
Červen 2021
OBČASNÍK
ČTENÍ POD LAVICI
HELLO
SUMMER

Obsah

Rozhovor s panem učitelem Čudanem 4
Rozhovor s absolventem – Zuzana Matoušková 6
Hlášky učitelů a žáků plus meme 7
Recept - MÍŠA ŘEZY 12
Křížovka 13
Autorské texty – příběhy o koloběžce 14
Vysněná zahrada našich žáků 18
Redakce doporučuje: 20

Milí čtenáři,

je to až neuvěřitelné, ale zase tu máme konec školního roku a s ním také poslední letošní číslo našeho časopisu. Opět převážná část vznikala v distanční výuce, doufejme, že už naposledy. Online výuka nám však přinesla i mnoho dobrého. Více si vážíme chvil, které můžeme společně trávit ve škole, seznámili jsme se s online prostředím a zdokonalili se v technice, naučili se spoustu nových věcí… A také jsme si půl roku mohli přispat, což bylo pro mnohé z nás velkým bonusem distanční výuky. I tak ale z toho plyne, že není nad to být spolu ve škole, vidět se, neskrývat se za vypnutou kamerou a společně si užívat každodenního kontaktu. To brzké ranní vstávání za to prostě stojí.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří se podíleli nejen na tomto čísle, ale na všech třech vydáních za školní rok 2020/21, která se nám letos opravdu povedla. Je až neskutečné, co se nám pokaždé podařilo dát dohromady, ať už na dálku, či rychle využít chvilku ve škole.

Největší dík patří holkám ze 7. A – Nele Zemanové, Markétě Šipanové, Marianě Ondryášové, Kláře Janktové, Lucii Broučkové a Tereze Broučkové. Všechny tyto mladé slečny jsou nedílnou součástí naší redakce, a především díky nim vyšla tři čísla. Dále bych chtěla poděkovat i ostatním žákům, kteří jakkoliv přispěli, a také svým kolegům za nápady a spolupráci. Věřím, že v novém školním roce se naše redakce rozroste a do časopisu bude přispívat čím dál tím více žáků.

Přeji všem krásné prázdniny a těším se na další nápady a spolupráci ohledně časopisu v novém školním roce.

Petra Bicková

Rozhovor s panem učitelem Čudanem

Když se řekne Dušan Čudan, člověku naskočí slova jako respekt a autorita. Nutno podotknout, že mezi žáky patří k oblíbeným učitelům. Pan Čudan prozradil, čím se živil v minulosti. Kromě dráhy učitele vyzkoušel velmi zajímavé povolání. A co přesně to bylo? Dozvíte se v článku.

Co jste dělal, než jste šel učit?

Dělal jsem u vězeňské služby, velitele justiční stráže. Hlídal jsem soud, aby tam darebáci nezlobili. Hezká tvůrčí práce, v podstatě jsme vyhazovali zlé lidi ze soudu. Taková znalost se pro školu hodí. Takže jsem dělal velitele justiční stráže.

Proč jste nakonec šel učit?

Já jsem předtím také učil, 7 let. Oni tenkrát učitelé nebrali moc peněz, takže když přemýšlíš každý měsíc, jestli budeš jíst nebo bydlet... Když se naskytla tahle příležitost, šel jsem původně k bachařům, to jsou ti, kteří hlídají vězně. A pak mě šoupli na justičku. Tam jsem byl 11 let a pak jsem si řekl, že už mě to nebaví a šel jsem zase učit. Ne, tak to nebylo. Naskytla se tady příležitost na této škole, dostavěl jsem tu dům a už se mi nechtělo dojíždět.

Myslíte si, že je výhoda, že jste bývalý strážce, a že z vás mají děti respekt?

Já jsem si myslel, že ze mě mají legraci (smích). Výhoda…výhoda je celý život, jak dřív chlapi žili… byli jsme na vojně a celkem nikdo nám nic nedaroval. Je to takový bonus. Vím, jak si poradit, když někdo zlobí.

Baví Vás víc matematika nebo přírodopis?

Co myslíte? (Přírodopis?) To je správně. Já jsem vždycky chtěl dělat biologii, ale ona se za komunistů studovala jenom v Olomouci a tam bych se nedostal, protože můj táta zlobil – tenkrát se mstili. Jediná volba byla jít na pedagogickou fakultu. Chtěl jsem studovat biologii s tělocvikem, ale to samozřejmě neotevřeli, a protože všichni chtěli dělat biologii a nikdo nechtěl dělat matematiku, tak otevřeli schválně biologii s matematikou. Takhle jsem vlastně přišel k té matematice. Nikdy mi nijak nevadila, ale nechtěl jsem jí nějak moc studovat.

Co rád děláte ve volném čase?

Bádám. Říká se tomu entomologie. To je v podstatě skoro moje druhé povolání, takže studuji brouky.

Jak dlouho koníček sbírání brouků děláte?

Od 2. třídy základní školy. Pamatuji si to přesně. Byl jsem s rodiči na dovolené na Moravě a tam seděl na kmenu tesařík pižmový. Byl veliký a zelený. Od té doby to mám pořád. Je to úchylka, nikdo v rodině nic takového nedělal.

Máte nějaké plány na léto?

Plány na léto dělá manželka. Myslím, že jedu dělat hrnečky do Maříže na Českomoravské vrchovině. Na týden vždycky někam jedeme. A jinak samozřejmě brouci. Co máte v plánu vy? Sundat roušky…

Plány moc nemáme, protože se nesmí nikam moc cestovat…

Cestovat můžeš kamkoliv, ale nesmí tě chytit. Mně se povedlo přes 10 okresů dojet za mamkou do Aše a nechytili mě – takový pokus, jak to funguje. To je všechno…bývalý bachař vraždící hmyz, kterého se bojí děti…

Nela Zemanová, Markéta Šipanová, Klára Janktová 7.A

Rozhovor s absolventem – Zuzana Matoušková

Ani v dalším čísle nesmí chybět rozhovor s absolventem. Tentokrát jsme si vybrali Zuzanu Matouškovou, která na naší škole dočasně působí jako asistentka pedagoga. Jak se jí líbí role asistenta a co studuje?

Jak vzpomínáš na základní školu ve Křemži?

Tak určitě hezky. Na prvním stupni mě to bavilo, na druhém také. Na prvním stupni jsme měli paní učitelku Velíškovou, ta byla hodně hodná, možná někdy až moc, potom paní učitelku Opelkovou, na tu vzpomínám ráda, protože ta byla hodná a zároveň nás dokázala naučit. Na druhém stupni jsme měli pana Šeteleho, pokud ho znáte, tak asi víte, že to byl taky skvělý učitel.

Co teď studuješ?

Teď studuji v Českých Budějovicích Pedagogickou fakultu obor tělocvik a zeměpis.

Děláš teď asistentku v 5.B, jak Tě ta práce baví, jaké to je vrátit se na místo činu?

Tak určitě mě to baví, protože mám ráda práci s dětmi, ale popravdě jsem nečekala, že to bude až takhle dobrý, a že to budu takhle dobře zvládat. Hodně mi pomáhá paní učitelka Bicková a pan učitel Holub. Doufám, že zvládnu dostudovat a budu tady jednou učit.

Změnilo se to tady za dobu, co jsi tu nebyla hodně?

No řekla bych že jo, hlavně tedy spoustu učitelů tu neznám, některý tady ještě zůstali. Ale jinak si myslím že se tady toho zas tolik nezměnilo, možná je tu víc tříd, třeba fyzika je docela předělaná.

Víme o tobě, že hraješ badminton, máš nějaké velké úspěchy?

No…. Možná můj nevětší úspěch byl, když jsem ve třinácti letech byla s badmintonovou reprezentací na turnaji v Maďarsku, tam jsme byli druzí, a potom hraji první ligu za Křemži, takže toho si cením, protože my jsme taková malá městys Křemže, ale hrajeme proti týmům jako je třeba Praha, Liberec a tak, takže to je dobrý. A pak ještě na nějakých celorepublikových turnajích jsem se umístila na stupních vítězů.

Lucie Broučková, Tereza Broučková, Mariana Ondryašová 7.A

Hlášky učitelů a žáků plus meme

Téma hodiny: Upálení Mistra Jana Husa

Žák: „To nechápu, proč se nechal upálit, proč to neodvolal.“

Učitelka: „Stál si za svým, chtěl na něco poukázat a přispět k tomu, aby se společnost změnila.“

Žák: „Stejně nic nezměnil, vždyť je to furt stejná pakáž ta církev.“

Žačka: „Paní učitelko, vy byste mohla být naše máma.“

Učitelka: „No to asi nemohla, vždyť bych vás měla ve čtrnácti.“

Třída: „Paní učitelko, měla jste někdy nějaký drogy?“
Učitelka: „Každý den třikrát…“
Zděšení žáků: „A jaký?“
Učitelka: „Ráno, o velký přestávce, a když přijdu domu“.
Zděšení pokračuje…
Učitelka: „Třikrát denně si dopřávám kávu, to je moje droga“
Žáci: „Aháááá, tak to nic není.“

Žák není spokojený se svou známkou na vysvědčení

Učitelka: „A co by sis představoval?“

Žák: „Dva mínus.“

Učitelka: „To jsi ještě za těch 5 let tady nepochopil, že na vysvědčení se dávají pouze celé známky?“

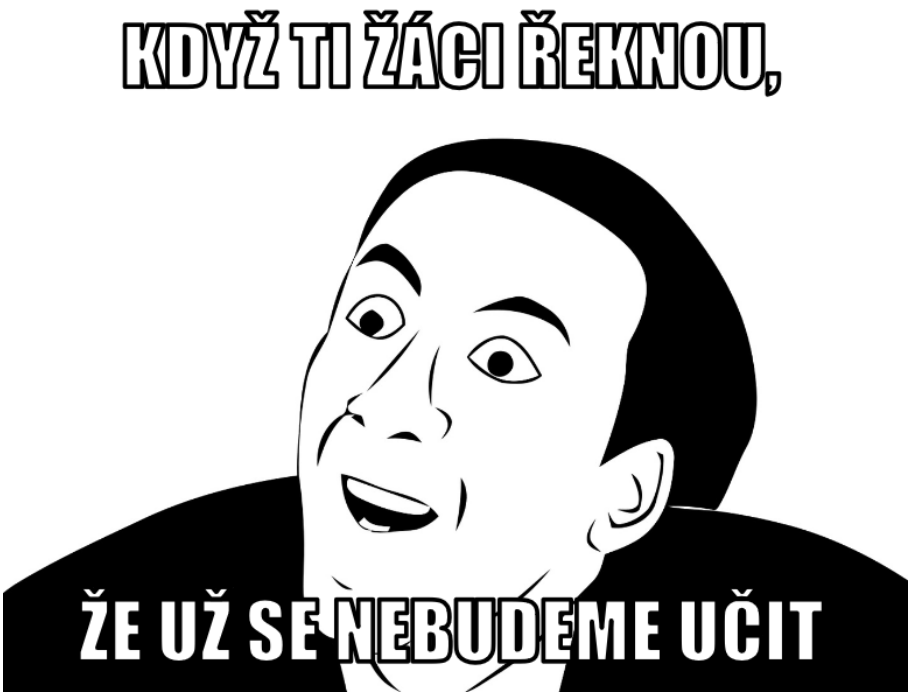
Jiný žák: „Ale on s námi nechodí od první třídy, on tu není 5 let.“

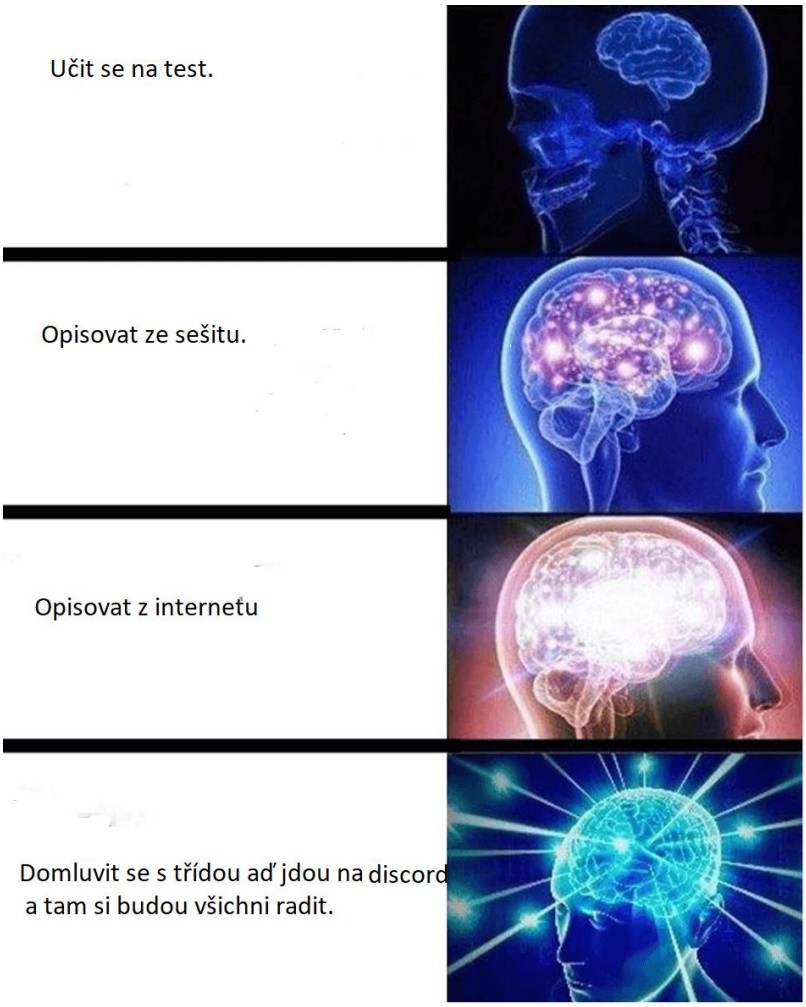
Jan Klement 8.A

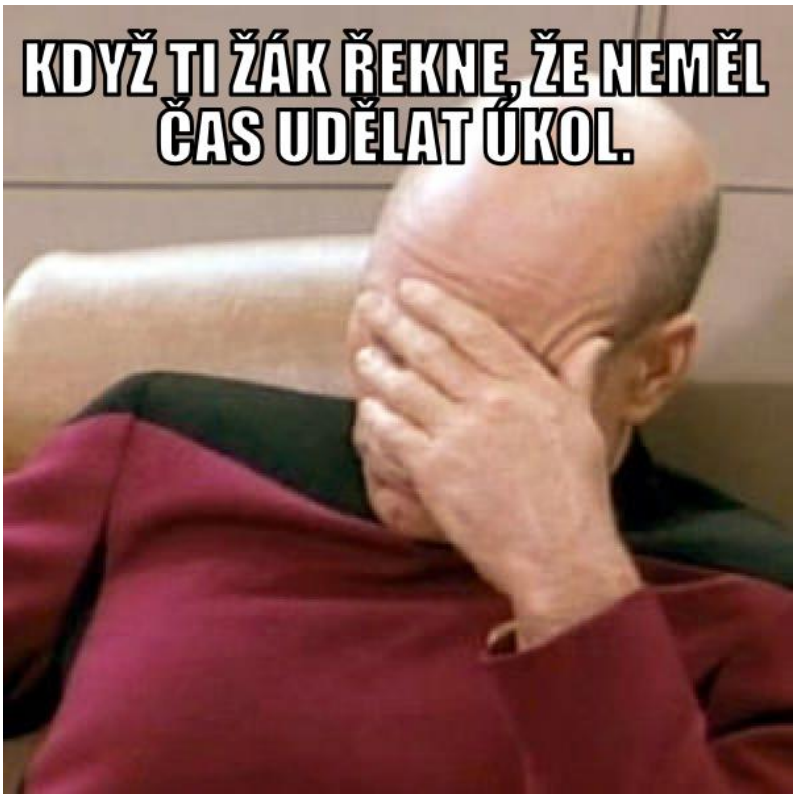
Jan Klement 8.A

Petra Bicková

Jan Klement 8.A

Petra Bicková

Petra Bicková

Petra Bicková

Petra Bicková

Recept – Míša řezy

BUDEME POTŘEBOVAT: 180g hladké mouky, 40g kakaa, 6 vajec, 200g cukru krystalu, 120ml slunečnicového oleje, 750g tvarohu, 150g moučkového cukru, 500ml smetany, 15g plátkové želatiny, studenou vodu, 250g hořké čokolády, 70g bílé čokolády a tuk a mouku na vymazání formy

PŘÍPRAVA KORPUSU: Troubu si rozehřejeme na 170°C. Formu vymažeme tukem a vysypeme moukou. Vezmeme si mísu a smícháme v ní hladkou mouku s kakaem. Vejce s cukrem vložíme do misky a při střední rychlosti 15 minut šleháme do pěny. Snížíme rychlost a přilijeme olej. Postupně přidáváme mouku s kakaem, krátce promícháme, aby se suroviny dobře spojily a robot vypneme, aby nespadla pěna. Těsto nalijeme do vymazané formy a pečeme asi 35-40 minut. Hotový piškot necháme vychladnout.

PŘÍPRAVA KRÉMU: Tvaroh smícháme s cukrem. 450ml smetany vyšleháme a 50ml smetany zahřejeme na 6°C. Plátkovou želatinu dáme do misky se studenou vodou a necháme ji 8min bobtnat. Potom jí důkladně vymačkáme, přidáme do ohřáté smetany a pořádně promícháme. Do tvarohu s cukrem vmícháme smetanu s želatinou. Nakonec opatrně vmícháme ušlehanou šlehačku. Hotový krém dáme odležet do lednice.

PŘÍPRAVA ŘEZŮ: Piškot rozkrojíme na půl. Spodní část namažeme krémem a přiklopíme druhou půlku, kterou potřeme zbylým krémem. Dáme vychladit do lednice. Potom dáme hořkou čokoládu rozehřát do vodní lázně. Až se čokoláda rozehřeje nalijeme ji na koláč. To samé uděláme s bílou čokoládou, ale tou jen postříkáme hořkou čokoládu. Hotové řezy dáme vychladit a pak můžeme podávat.

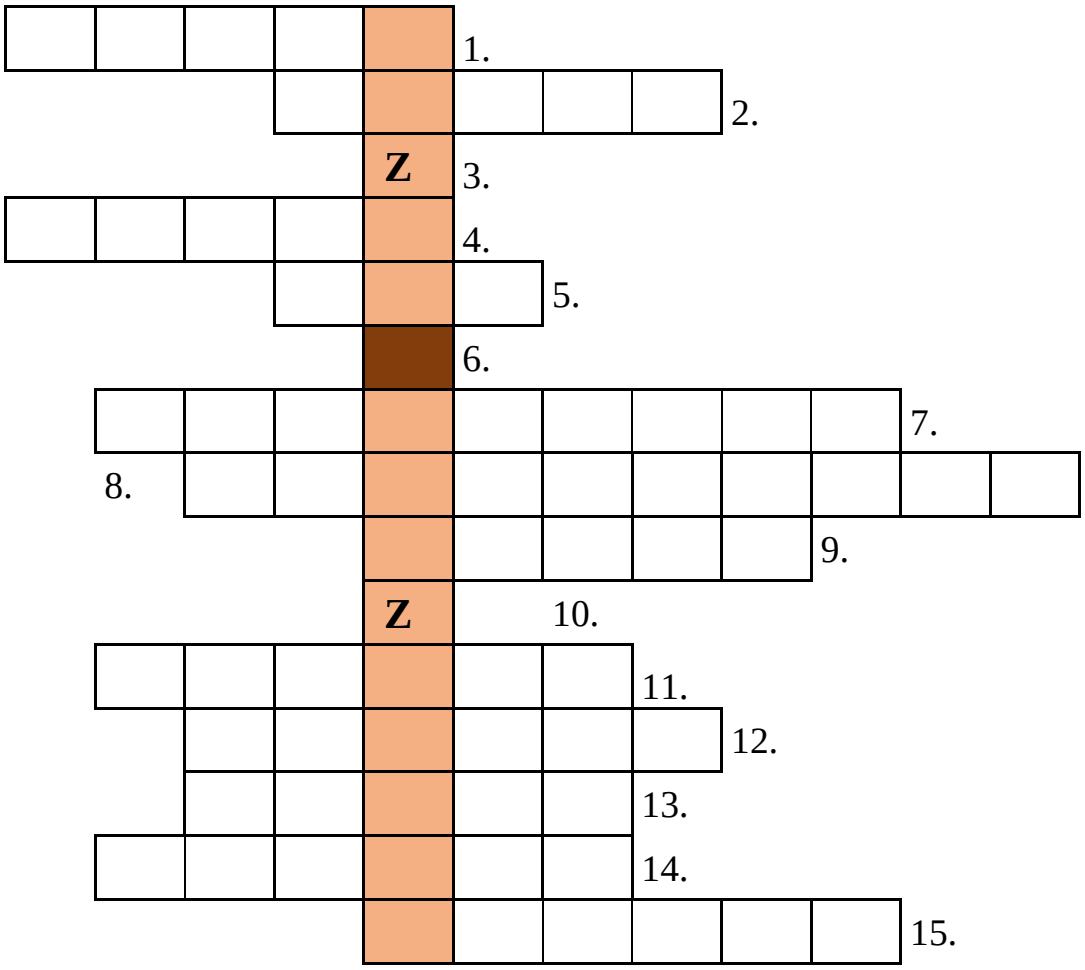

Tereza Broučková, Lucie Broučková 7.A

Křížovka

Doplň do křížovky daná slova anglicky a vyjde ti tajenka:

1. Broskev
2. Citron
4. Černá
5. Moře
7. Maliny
8. Jahody
9. Jablko
11. Okno
12. Banán
13. Pít
14. Pomeranč
15. Žlutá

Tajenka:

Markéta Šipanová, 7. A

Autorské texty – příběhy o koloběžce

Koloběžka a medvídek Miky

Byla sobota a medvídek Miky se rozhodl ,že se vydá na výlet. V osm ráno zazvonil u dveří kamaráda Vojtíka a vydají se spolu na lesní dobrodružství. Na Vojtíka se strašně těšil, protože mu chtěl ukázat koloběžku, kterou mu vyrobil tatínek.

Miky na Vojtíka : " To koukáš,co? To mi vyrobil tatínek! Řekl s neskrývanou radostí . Tak pojď, ukážu ti, jak to jezdí!"

Miky s Vojtíkem naskočili na koloběžku a už frčeli z kopce rovnou do lesa. Vojtík se bál jestli koloběžce nespadnou kolečka, ale Miky ho ujistil, že tatínek to skvěle postavil.

S koloběžkou kluci jezdili lesní cestou tam a zpátky, mezi kořeny stromů, kapradím, šiškami až dojeli na mechovou stráň. Tam si vybalili svačinu od maminky a povídali si o tom, jak koloběžka krásně jede.

Potom se vydali zpátky na cestu a doma vyprávěli,co všechno zažili.

Výlet na koloběžce
Jindra Louda

Já, Mára a mamka jsme vyrazili na procházku na Bohouškovice. S bráchou Márou jsme jeli na koloběžce. Cestou jsme viděli velkou hromadu balíků. Vypadala jako pyramida. Jeli jsme z kopce dolů, pak zase nahoru a chvíli po rovině. Dávali jsme si závody na koloběžce. Závodili jsme od jednoho stromu k druhému. Najednou jsme uviděli lavičku, kde jsme si dali svačinu. Když jsem ji snědl, jel jsem se projet trochu dál. Náhle se mi koloběžka rozbořila. Utrhlo se zadní kolečko. Naštěstí se mi nic nestalo. Bohužel se koloběžka nedala opravit, tak mi tatínek objednal novou. Teď čekám a těším se, až mi přijde.

Noční záhada

Marek Oberpfalzer

Žila byla jedna koloběžka. Bydlela v obci Chlum a její majitel se jmenoval Jarda. Jarda byl super kamarád. Jezdil od rána do večera na svojí koloběžce.

Výlety byly fajn, ale byla tu jedna záhada. Když jí Jarda večer postavil do pergoly, tak ráno stála úplně někde jinde. Jarda neustále řešil, jak je tohle možné? Vrata byla zavřená, kočka ani kuna na ní jezdit neumí ... tak kdo jiný by jí mohl řídit?

Když další večer Jarda zůstal cenou noc vzhůru zjistil, že koloběžka je náměsíčná. Od té doby jí vždycky večer zamyká do garáže tak, aby nemohla sama cestovat.

9.B se loučí.

Deváťáci shrnuli své působení na naší škole jednou větou. I přesto, že končí, svůj názor chtěli vyjádřit pouze anonymně.

Bylo to těžkých devět let, ale zvládli jsme to.

Po devíti letech jsem zjistila, že učení je důležitější než jiné aktivity. LOL.

Mohlo to být horší.

Nejhorší bych přechod na 2. stupeň, ale pak už to šlo.

I když jsem tu nebyla devět let, tak jsem se toho hodně naučila.

Vysněná zahrada našich žáků

My dream garden by Mariana Ondryášová

Welcome to my dream garden! There are a lot of beautiful and interesting things, you can see. Let´s go! First, we can see a lot of trees, I like them very much, but these trees are special. No fruit on them but books grow there. Anyone can read them. Deer walk among these book trees. Now we can see lots of flower beds. We are in a flower part of my garden. There are so many flowers in shades of blue. There is a pond opposite those flower beds. Two swans are sailing on it. There is a gazebo behind the pond. It´s big and you can dance and sing in it! The gazebo plays your favourite music! And the last part of the garden is my most favourite. There is a place for your creativity. You can step on a stone and the stone plays a note! I love my garden because I can do everything at this place. I can sing there, dance, paint, play the flute and read. But this place is magical only at night. I prefer night. It´s dark and we can see stars…

My dream garden by Nela Zemanová

There is a large, luxurious pool, next to it there is an overlooking terrace surrounded by flowers. There are chairs and an outdoor library, where I can read. There is also a bar where drinks and lemonades are sold. In the evening, the pool is lit with colours and the terrace is decorated with lights.

Zdroj: Homebydleni.cz

My dream garden by Markéta Šipanová

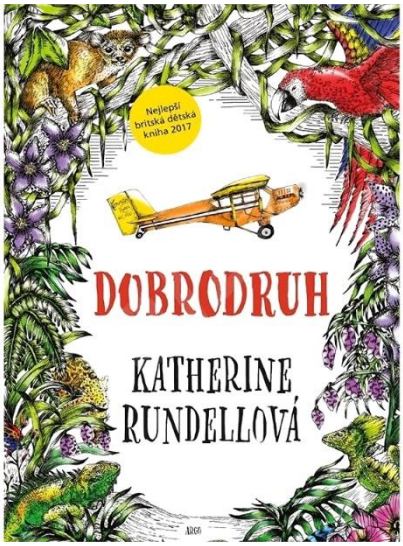
My dream garden is really big. There is green grass, a lot of plants, and wonderful flowerbeds. There isn´t a pool, because there is a beautiful pond instead. There is a waterfall, which fall from the rock into the pond. The pond isn´t only for decoration, but also for swimming! There is a terrace in my garden too. This terrace is so good for relaxing when it´s winter and it´s cold outside, because it´s closed and heated. But if you don´t want to be inside the terrace, because it´s beautiful and warm weather you can also be by the pond on a comfy bench or you can have a picnic. The greatest thing in my garden is a huge tree!! This tree is really special and nicest! WHY?! Because there are different great swings, nets and armchairs with pillows hanging on it! You can relax and read in it. There are also bird boxes and lights in this tree. And if you´re hungry, don´t worry! There is a fireplace and a grill as well, so you can have a lot of meal. Well, you can play all games, listen to music, read, sunbathe, have a party or just have fun. This garden is so great and you can do everything there.

My dream garden by Klára Janktová

I would have a massive pool with changing lights under the warm water. Next to the whirlpool would be a flower bed. Around the corner there would be a small field where I could grow my own vegetables. On the other side of the garden where you could hear only small birds singing in the spring air, would be a big tree in the middle of a meadow. There would be a bench going all around a tree, and a little table where you can put down your tea and coffee. Under the table is a mini shelf for books. There is a little tree house and a swing. There is also a little pond, with lily pads and flowers. Two frogs are friends with my two fish. One is golden and the other is called Fire, because it's red, orange and yellow. I would hide near the highest branches and look out into the meadow and at the moving clouds.

Redakce doporučuje

Dobrodruh:

Obsah knihy:

Fred sleduje z okénka malého letadla tajuplnou džungli pod sebou. Kéž by mohli přistát a probádat to tam. Netuší, že už za pár chvil se jeho přání splní. Letadlo se zřítí a on se s dalšími třemi dětmi ocitne uprostřed rozlehlé amazonské džungle...

Kniha dostala ocenění: Nejlepší britská dětská kniha roku 2017